

Тріумфальне здобуття Кубка світу студентом фізтеху Олександром Малушиним стало гучною подією в спортивному житті СумДУ, та не минуло й двох місяців, як прізвища наших лучників знову зазвучали переможно. На змаганнях «Олімпійські надії 2007», що проходили у Львові, Олександр Малушину присвоєно звання «Майстер спорту міжнародного класу», що принесло й путівку на першість Європи.

Міжнародна наукова конференція «Економіка для екології» уже втринадцяте відбувалася на базі факультету економіки та менеджменту (завідувач професор Л. Г. Мельник). І як завжди – вдало. Свої роботи представили студенти з багатьох регіонів України та з інших країн, зокрема Фінляндії, Росії, Литви, Німеччини, Польщі. Про актуальність тематики представлених робіт і доповідей говорять навіть назви секцій: «Інформація та культура суспільства» (переміг Микола Новак з Дніпропетровська), «Регіональна екологія та зберігаючі технології» (переміг Ігор Катюха з Мелітополя); «Екологічна стійкість і глобалізація» (перемогла Анастасія Савицька з Києва). Серед призерів чимало й сумчан. Уже є студенти, які планують у наступному році займатися організацією конференції.

Червень 2007 р. * Розповсюджується безкоштовно

№ 10-12 (250-252)

КРАЦІ З КРАЩИХ

Для студентів Сумського державного університету спекотна пора почалася не в другій половині травня, а ще в березні, коли розгорілася боротьба на останньому етапі Всеукраїнських студентських олімпіад.

За словами начальника навчально-організаційного відділу Олександра Борисовича Руденка, «політехівці» відвідали різні куточки України (Київ, Харків, Донецьк, Івано-Франківськ, Вінниця, Львів, Крим...) і здобули 24 призових місця, з яких першого ступеня – 4, другого – 9 і третього – 11. Хоча остаточні результати шести олімпіад ще не підбиті, однак уже можна стверджувати, що виступили не тільки не згірш, аніж у минулому році, а навіть дещо краще. Як і раніше, за кількістю призових місць лідером залишається медичний інститут – 8 призових місць, в інженерів – 7, економістів – 4, по 2 в гуманітаріїв та мехматівців, 1 – у фізтехівців.

Підтримали високу марку СумДУ й учасники Всеукраїнських конкурсів студентських наукових робіт. Найвищу сходинку п'єдесталу, продемонструвавши наукову новизну й неординарність у підходах до постановки та розв'язання проблем, підкорили Василь Попадинець (напрям «Клінічна медицина»), Денис Кобизький («Гідравлічні машини»), Олександр Рибалко («Радіотехніка»), Юлія Мірошніченко («Фінанси»), Олена Ємельяненко («Видавнична справа та редагування»). Ще 8 учасників вибороли другі місця, а 11 – треті.

Для переможців як предметних олімпіад, так і конкурсів наукових робіт у нашому університеті передбачені привілеї: звільнення від іспиту чи заліку з предмета, з якого перемагали, переваги при вступі на бюджет на старші курси, при вступі до аспірантури чи магістратури, а також грошові премії.

Вітаємо кращих із кращих!
Леся ФЕДЧЕНКО,
Аліна ЧЕЛЯДИНА
група ЖТ-62.

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

«Я дотримав свого слова, даного Леонідові Мельнику, і приїхав» – сказав посол Королівства Бельгія в Україні Марк Вінк на презентації нового міжнародного підручника «Соціально-економічний потенціал устійливого розвитку», яку влаштував Сумський прес-клуб у Палаці дітей та юнацтва. Представляє нове видання доктор економічних наук, завідувач кафедри економіки СумДУ, директор Інституту економіки МОНУ та НАНУ, професор Леонід Мельник, під редакцією якого й готувався підручник. Співредактор – доктор філософії, завідувач кафедри екології людини Вільного Брюссельського університету Бельгії Люк Хенс – також брав участь у презентаційному заході. Крім посла Королівства Бельгія, був ще один зарубіжний гість – Лі Жуй, учений з Китаю. Зрозуміло, що серед запрошених було чимало представників наукових кіл міста. Зокрема професор, заслужений діяч науки й техніки України Олег Балацький, професор, завідувач кафедри маркетингу СумДУ Сергій Ілляшенко, інші відомі учені.

За словами Леоніда Мельника, презентоване видання – сьома спільна наукова праця з бельгійцями, а отже й сьомий приїзд до Сум Люка

Хенса, який визнаний почесним доктором Сумського державного університету. Підручник російськомовний, але планується випустити й англійський варіант. Зазвичай подібні книги пишуться на основі наукових теорій, що розробляються й апробуються упродовж багаторічних досліджень. Але дане видання народжувалося за дещо інших умов.

Природа не відпустила людству часу на тривале виношування теорії свого власного порятунку, переконані науковці. В умовах загрози екологічної катастрофи не залишилося часу на апробацію концепції, яка тільки-но з'явилася. Доводиться з аркуша вчити й вчитися, аби встигнути осмислити, прийняти рішення, реалізувати в дії та знову осмислити. Другого циклу може й не бути, якщо не встигнути або помилитися в першому.

Такий цейтнот спонукав організаторів проекту запросити вчених з 15 країн (Австрії, Бельгії, Білорусії, Гани, Італії, Канади, КНР, Молдови, Нідерландів, Німеччини, Росії, України, Чехії, Швейцарії, Японії) до створення видання, де в доступній формі навчального матеріалу подано останні наукові розробки в галузі стійкого розвитку, показані

гіпотетичні шляхи виходу зі складного екологічного становища. «Наше зобов'язання перед майбутніми поколіннями – залишити планету чистою та з багатими ресурсами», – сказав Люк Хенс.

Ще одне завдання підручника – сформувати єдине понятійне поле, яке б давало можливість представникам різних країн з одних і тих самих позицій, хоча й по-різному, підійти до вивчення того складного глобального природного і суспільного явища, яким є стійкий розвиток. Це надзвичайно важливо, особливо з огляду на загальні міжнародні проблеми, які належить вирішувати нинішній молоді для порятунку земної цивілізації.

Підручник є також спробою зменшити бар'єри непорозуміння (зокрема мовні), які, на жаль, поки що залишаються між західною та пострадянською науковими школами. Проект його створення реалізований у співдружності українських та бельгійських учених. Увесь обсяг робіт: переклад статей, редагування, підготовка графіки, попередня верстка та ін. – виконали викладачі, співробітники, аспіранти та студенти кафедр, які очолюють співредактори. Здійснене ж видання за кошти уряду Фландрії.

■ **ЯРМАРОК ВАКАНСІЙ**

«МАЙБУТНЄ РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ ВЖЕ СЬОГОДНІ»

А вдалий його початок прогнозував близько 600 студентам-старшокурсникам Ярмарок Вакансій «СумДУ-2007».

Програма заходу включала спілкування з роботодавцями, обговорення умов подальшого працевлаштування та соціальних гарантій. Запропонувати вакантні місця й тісну співпрацю зі студентами, через створення наукових проєктів, наважилися близько 22 провідних підприємств й установ Сумщини, Полтавщини та Київщини. Професійна спрямованість пропозицій була досить різноманітною

— від туристичної сфери, яку представляв «Сумський тур-салон», до «Бритиш Америка Табакко Україна», концерну «Укрросметал», ВАТ «Сумхімпром», ВАТ «СНВО ім. Фрунзе» та інших.

На початку ярмарку за «круглим столом» розмова йшла про удосконалення підготовки фахівців у галузі інформаційних систем, пер-

спективи працевлаштування фахівців із електроніки, підготовки працівників за інженерно-технічними та економічними спеціальностями. Цікаво, що найпопулярнішими на ярмарку вакансій «СумДУ – 2007» виявилися спеціальності, пов'язані з інженерією.

Як зазначила організатор ярмарку Майя Григорівна, — це перша спроба провести подібний захід в СумДУ, тому взяла участь відносно невелика кількість підприємств. Та університет прагне до співпраці з роботодавцями, тож у майбутньому показник активності неодмінно підвищиться, а це дасть змогу провести не один ярмарок, виокремити напрямки спеціальностей.

Любов БОЙКО,
група ЖТ-52.

■ **Об'єднані зусилля**

«НІ!» ЕКОЛОГІЧНИМ ПРОБЛЕМАМ

На базі концерну «Укрросметал» відбулась дев'ята міжнародна науково-технічна конференція «Технічні і технологічні гази. Компресорне обладнання у технологічних процесах». Як зазначив президент концерну Григорій Кирік, проведення тут конференцій та галузевих семінарів стало традиційним, адже потужна науково-виробнича база концерну й широке коло ділових партнерів у багатьох країнах світу дозволяють досягти максимально ефективних шляхів розвитку наукових інноваційних технологій.

Конференція проводилася за участі низки галузевих інститутів Національної Академії наук України, науково-технічного центру «Біомаса», Державного інституту проєктування підприємств коксохімічної промисловості, Сумського державного університету й інших наукових установ, а також провідних промислових підприємств. До концерну прибуло близько ста учасників з України, Росії, Білорусії та В'єтнаму для пошуку оптимальних рішень щодо актуальних проблем, пов'язаних з технічними та

технологічними газами, обміну досвідом з питань проєктування, експлуатації та модернізації обладнання провідними вченими та практиками. За словами посла В'єтнаму в Україні Дао Куок Шиу, захід має сприяти модернізації підприємств на сучасному технологічному рівні щодо мінімізації шкідливих викидів у навколишнє середовище та використання енергії технологічних газів, об'єднати зусилля держави, науки і промисловості у вирішенні екологічних проблем, у тому числі й щодо дотримання Кіотського протоколу.

Протягом двох днів учасники мали можливість ознайомитися з доповідями науковців США, Китаю, Чехії та інших країн на стендах, а також обговорити актуальні проблеми галузі під час проведення «круглих столів». Серед доповідачів були й представники СумДУ – В. М. Арсенев та С. М. Ванєєв, які представили свою роботу «Аналіз технічних можливостей створення модулів ожигення для азотно-мембранних установок».

За підсумками роботи конференції прийняли резолюцію щодо виконання державних програм «Вугілля України» та «Метан», яке відкриває широкі перспективи енергозбереження у металургійній, нафтогазовій, вугільній та інших енергоємних галузях економіки.

Інна БИТЮК,
група ЖТ-52.

Журналіст – професія універсальна

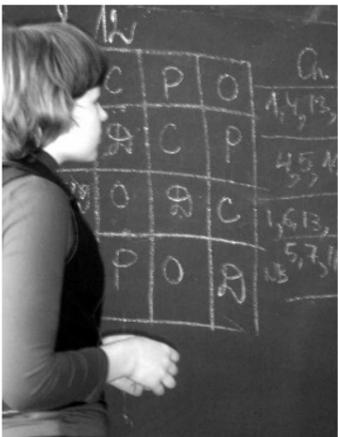
А проходив турнір у Сумській гімназії №1. Участь у змаганнях брали 20 команд з усіх кутків України: Харкова, Київської області, Львова, Івано-Франківська, Мелітополя, Одеси, Хмельницької області, Сімферополя... Було надзвичайно цікаво спостерігати за особливостями одягу, мовними нюансами, підготовкою юних колег. Остання ж приємно вражала. Школярі, а вже знають, що існує маніпуляція свідомістю, що текст і твір – це далеко не одне й те саме... Якщо чесно, то ми про це й багато чого іншого взнали тільки в університеті, де нам з першого ж курсу почали цитувати слова ректора інституту журналістики Володимира Різуна: «Журналісти не повинні бути сліпими кошенятами».

■ **Всєукраїнський турнір**

Укотре переконалися в цьому студенти нашої групи ЖТ- 41 під час всєукраїнського турніру юних журналістів, де кожен з нас чи то в лічильній комісії сидів, чи то виступав у ролі ведучого, чи то намагався об'єктивно оцінювати учасників, будучи в журі, а у вільний від «основної роботи» час дописував до газети «Трубадур» – друкованого видання турніру.

Що ж, тепер знаємо, що поняття «інформація» і «життя» часто бувають синонімами, а обрана нами професія – дуже складна: повинні бути й економістами, й психологами, й політологами, й філософами. Мати уявлення ледь не про все на світі, розумітися на різноманітних суспільних процесах. Втім, і учасники турніру зізнавалися, що багато чого нового узнали й один від одного, і під час майстер-класів, які проводили відомі «майстри слова».

Турнір тривав чотири дні. Юні обдарування демонстрували свої здібності, конкурували й дискутували, а поза грою знайомилися, знаходили друзів, жартували. До речі, дата його проведення збіглася з 15-річчям гімназії, тож учасники мали можливість взяти участь і в урочистостях з цієї нагоди, дізнатися про історію навчального закладу, його здобутки, численні перемоги. Тут півтвіку в мас-медійне життя отримали Тетяна Карпенко (власний кореспондент української редакції ТРК «Німецька хвиля»), Ольга Кошеленко та Катерина Лебедева (редактори п'ятого каналу), Тетяна Татарченко

(працівник радіо Люксемп), Олексій Гвоздик (кореспондент «Комсомольської правди»), інші відомі вже особистості.

Зрозуміло, що неабияка заслуга в успіхах (і не тільки мас-медійних) випускників гімназії належить колективу талановитих учителів, які організують різні конкурси, олімпіади, змагання, створюють неповторну атмосферу для розвитку природних здібностей школярів.

А переможцем Всєукраїнського турніру стала команда «Еспада» з десятої школи міста Суми. Вона справді показала високий рівень підготовки, обізнаність у нюансах журналістської професії. До цього ж два роки посіпль головний приз турніру відіжджав до інших міст. Чимало хто з учасників після закінчення школи вже не задумуватиметься, яку професію обрати, а наймолодші, кому до випускного класу ще рік – два – три, знову боротимуться за право стати кращими серед журналістів-початківців.

Наталка ІСПИЧУК,
група ЖТ-41.

НА ФОТО: дешифрація з побаченого на турнірі.

НА ВИЩИЙ ЩАБЕЛЬ

Як часто буває - вчишся, вчишся з людиною бік о бік, і навіть не здогадаєшся, якими талантами вона володіє. Але ще нікому не вдалося приховати свій дар - обов'язково себе проявить. Так стало й з нашою героїнею. І на небосхилі засяяла ще одна юна зіронька – Юля Шишова.

Обов'язки дружини кожного президента - вести не тільки культурно-суспільну, а ще й благодійну діяльність. Не є винятком і Катерина Ющенко, яка очолює Наглядову раду благодійного фонду "Україна-3000". Ця організація веде активну суспільну діяльність, часто залучає до співпраці молодь та студентів. Нещодавно на її базі проведений всєукраїнський молодіжний конкурс проєктів "Інтелект України". У першому його турі - на обласному рівні - переможцем стала третьокурсниця факультету економіки та маркетингу (спеціальність "Фінанси") Юлія Шишова з роботою "Чи допоможе державна фінансова підтримка українській культурі?". Вона та її науковий керівник Юрій Миколайович Петрушенко були запрошені до Києва на фінальний етап конкурсу.

Робота сумчанки відразу підкорила членів журі, і хоча Юля й поступила

лася першим місцем магістру гуманітарних наук з Полтави, її результат викликає захоплення. Приз за друге місце - можливість співпрацювати з Комітетом з питань культури і духовності Верховної Ради України, цінні подарунки та грошова винагорода.

– Мені конкурс дуже сподобався, – каже Юля. – Це дуже відповідальна подія у житті. Цікаво було подивитися на конкурс таких масштабів. Багато чого навчилася. Несподіванкою стало те, що в журі виявилось дуже багато людей, щиро закоханих в українську культуру, її традиції та звичаї. Вони підняли її значення в очах конкурсантів на вищий щабель.

Я планую і в майбутньому брати участь у подібних конкурсах та підкоряти нові горизонти. Це дасть можливість почерпнути нові знання, познайомитися з цікавими, приємними людьми. Усім друзям і знайомим раджу обов'язково скористатися можливістю участі в подібних заходах. Вони надихають зацікавлену молодь на реалізацію творчих задумів та здійснення омріяних проєктів.

Дар'я ЧЕРНОВА,
група ЖТ-62.

Ответы

на опублікованні в предыдущем номере шарады «С одним крылом по встречной полосе» и тест «Гений ты или идиот»

Последние строчки к «Бескрылкам».

1. Вначале было слово.
2. А теперь – горбатый! Я сказал, горбатый!
3. Глупый пингвин робко прячет тело жирное в утесах.
4. Ночь. Улица. Фонарь. Аптека.

5. Мой дядя самый честный правил.
6. Любовь приходит и уходит, а кушать хочется всегда.
7. Осторожно, двери закрываются!
8. Вместе весело шагать по просторам.
9. Красота – это страшная сила.
10. Уронили Мишку на пол.

- Тест**
1. а) 1 годину; 2. в) стільки, скільки вам; 3. в) однаково; 4. а) Так; 5. б) Ні; 6. а) 11;
  7. б) 50; 8. а) 1 годину; 9. а) 11; 10. б) 3; 11. а) 1кг.

СТУДЕНТСЬКІ ЗМІ ТА КОЗАКИ

Виявляється, завдяки «Резонансу» не лише журналістський досвід набутти можна, а й у цікавих місцях побувати: написавши наукову статтю стосовно редакційної політики нашої університетської газети, я потрапила до Запоріжжя.

Мой (а точніше нашій з редактором «Резонансу») поїздки передували робота над вибором теми, перероблення останніх номерів газети в пошуках найцікавішого та власне викладення думок на папері. Чи то весна не налаштовує на наукові пошуки, чи то до п'ятого курсу моє креативне джерело пересохло, але писалася робота досить складно. Втім, «народжена в муках» стаття була високо поцінована запорізькими суддями, і нас запросили на Першу міжнародну науково-практичну конференцію «Студентські мас-медіа в Україні: реалії та перспективи розвитку», що проходила в Запорізькому національному університеті.

Довго розповідати не стану – всі конференції схожі між собою: вітальне слово організаторів, робота в секціях, майстер-класи, жваві

дискусії... За результатами проведення цього заходу планується створення Асоціації студентських ЗМІ, що представлятиме інтереси всього студентства та допомагатиме в подальшому розвитку молодіжних газет, радіостанцій і телеканалів.

Стали ми учасниками й першої Всеукраїнської виставки студентських мас-медіа. Такого, мабуть, ще не траплялося! Репрезентувалося більше сорока газет та журналів з усієї України. Організатори сподівалися, що розкладені на столах студентські шедеври доживуть до наступного дня. Але вже за годину значну частину всього того розібрали самі ж учасники виставки. Так що тепер нашу газету можна знайти в кожному куточку країни.

І якщо декілька номерів «Резонансу» змінили тепер прописку з сумської на львівську, київську та донецьку, то ми, у свою чергу, в Запоріжжі стали на три дні острів'янами. Чесно кажучи, я увяляла собі острів Хортиця невеличким клаптиком землі, що відчайдушно бореться

за існування з дніпровськими хвилями. Але виявилось, що то ціле містечко зі своїми вулицями, світлофорами, рестораном та магазинами. Серед визначних місць можна назвати пам'ятник писанці (але зовсім не Руслані), музей козацтва та Запорізьку Січ, яку зараз відбудовують заново, керуючись серед-

ньовічними малюнками та документами. А ще там є Дніпрогес ім. Леніна і найдовший в Європі проспект, що також носить його ім'я. Взагалі, сидячи на площі імені знову ж таки цього вождя пролетаріату, мені здалося, що я перенеслася років на сорок назад (хоча, насправді, мене тоді ще й у проєкті не

було). Адже майже всюди в Україні подібні назви радянських часів уже давно змінили.

Найяскравіше враження – відвідини кінного театру «Великий луг». Статні хлопці в червоних шароварах продемонстрували нам свою спритність на конях, здивували майстерним володінням батоном та шаблею, розвеселили цікавими конкурсами та оглушили пострілом з гармати. Було все... А після закінчення шоу-програми навіть можна було покататися на конях (на жаль, ця послуга трохи спустошила наш гаманці, але треба ж козакам за щось горілку купувати?)

Таким і запам'яталося нам Запоріжжя: великим містом з багатокілометровим проспектом, островом Хортиця, козаками на конях та першою Всеукраїнською виставкою студентських мас-медіа.

Наталка СТОВОЛОС,
група ПР-24.

НА ФОТО: під час виставки студентських ЗМІ.

НАЦІОНАЛЬНА ІДЕЯ – КАРТА БИТА ЧИ КОЗИРНА?

Студенти, жваво дискутуючи, порушили декілька важливих проблем висвітлення «національної ідеї» у ЗМІ. Дехто з них апелював до «вічних цінностей» національної культури, дехто намагався дати визначення «національної ідеї», а дехто – довести неактуальність такого роду проблем для журналістики в Україні. З усіх виступів я зробив такий підсумок: для журналіста національна ідея може мати три рівні сприйняття: емоційний (виключно особистий), науковий та громадський.

Перший – є надто індивідуальним, аби пропонувати його суспільству, адже очевидно, що механізми національної самоідентифікації окремого журналіста не є такими ж для інших. Звідси думка, що відтворення «національної ідеї» у ЗМІ має бути максимально позбавлене суб'єктивності, бо ж у всіх нас різні емоції з цього приводу й іноді кінця їм не видно... Емоції – надто коротке в часі явище, аби виводити з них якісь закономірності. А саме це, як здалося, намагалися зробити учасники дискусії. Деякі студенти вважали, що існує універсальне й стало визначення «національної ідеї», наводили доволі цікаві узагальнення різних опитувань на цю тему. Один із представників Донецька висловив думку, що національна ідея фактично шкодить розвитку суспільства (специфічна реакція представника регіону, де багато хто вважає, що приналежність до «нації» означає вступ до фашистської організації). Львівські студенти виявилися не менш заангажованими: склалося враження, що якщо їм не вдасться українізувати російськомовних учасників конференції за три дні перебування у Запоріжжі, то це для них ледь не особиста трагедія.

Другий – науковий – погляд на проблему передбачає не емоції, а усвідомлення того, що «національна ідея» – це «існування нації в ідеалі» (колись, тепер або в майбутньому). Оскільки жодна ідея не може бути реалізована сповна, а сама ж вона постійно вдосконалюється, то ніхто не може дати її вичерпного визначення. Суспільствознавство не знає точних визначень «національної ідеї» («ідеї

У рамках Міжнародної науково-практичної конференції «Студентські мас-медіа в Україні: реалії та перспективи розвитку» відбулося й засідання Острозького клубу Вільного інтелектуального спілкування молоді на тему «Національна ідея і студентська журналістика: грані взаємодії». Своїми думками з приводу цієї цікавої дискусії, яка там відбулася, «Резонанс» запропонував поділитися Сергієм Шамару, редактора відділу історії та політології «Серйозної студентської газети» (Черкаський національний університет). Саме його виступ привернув загальну увагу перевагою наукової рефлексії над емоціями.

нації», власне «нації»). І все ж «ера націй та націоналізму», що розпочалася наприкінці XVIII ст., триває. Більшість новопосталих держав носять саме «національний» характер. Можливо, світ колись і відмовиться від національного принципу організації суспільства та влади, однак поки що навіть альтернатива інтеграційних процесів виглядає надто слабо. Тобто заперечувати існування націй не можна, та й безглуздо.

У випадку з українською нацією не все так просто. Один із доповідачів перелічив декілька формальних ознак нації: мова, культура, історія, традиційна обрядовість тощо. Його логіка проста: плекаймо ці надбання й будемо українцями. Це прояв поглядів формалістського напрямку в націології, згідно з яким нація виступає як щось таке, що є вічним і має певний набір сталих ознак. Проте досвід засвідчує, що такі «об'єктивні» ознаки втрачають сенс націєутворюючих, якщо кожен потенційний член існуючої в ідеалі нації не підкреслює свою ідентичність із нею особисто. Адже нація – це насамперед люди. Французький учений Ернест Ренан казав, що «нація – це щоденний плебісцит». Для України це означає: прокинувшись зранку Коля з Донецька, Таня зі Львова, Петя з Чернігова й Оля з Одеси – і, навіть не знаючи всіх формальних ознак української нації, усвідомили себе її членами. Тобто науковий (в даному разі – конструктивістський) погляд на проблему існування нації на перше місце ставить

питання національної свідомості. Людина може не розумітися на тонкощах українського фольклору, але з гідністю підкреслювати свою приналежність до українства.

Прозвучала там і теза, що в Україні немає сьогодні загальної національної ідеї, бо держава розколота на два політичні табори – фактично російськомовний та україномовний. Це кореспондується також із відомим кучмівським афоризмом, що «національна ідея не спрацювала». Принципово не погоджуюся, адже кожне з цих тверджень є справедливим лише наполовину. Перше (знову ж таки емоційне) вже за своїм формулюванням передбачає бажання мати національну ідею, а відтак її (нехай і не втілене) існування. Друге ж було сказане колишнім президентом в контексті того, що українцям не вдалося за перші роки незалежності сформувати моноетнічну націю. Сучасна націологічна теорія пояснює це досить просто: розмаїттям етнічних та політичних складових вітчизняного соціуму. Етнічна нація (знову ж таки в ідеалі) складається з представників одного етносу, політична – із представників декількох. Яскравим прикладом останньої є швейцарська: немає етнічних швейцарців, а є німці, французи й італійці, які усвідомлюють себе швейцарцями, тобто громадянами Швейцарії. В Україні діє (принаймні повинна) саме ця концепція нації, що затверджено навіть у нині діючій Конституції через поняття «український народ» і «українське громадянст-

во», членом сучасної української нації є кожен громадянин України.

З середини 90-х років минулого століття – коли члени правих партій нашого політикуму відмовилися від спокуси «націоналізації» держави й суспільства, усвідомивши, що Україна є надто багатоетнічною державою, – діє концепція політичної української нації. Інша справа, що вже понад десять років різні політичні партії спекулюють на темі «національної ідеї», прагнучи залучити певну частину електорату, яка сповідує (а точніше – змушена сповідувати) ті чи інші мовно-культурні, історичні цінності, забуваючи при цьому, що є членами однієї спільноти. Цілком очевидно, що саме провідні політики вносять сьогодні величезний розкол у становище нації. Відтак уся відповідальність за відсутність її єдності лежить виключно на них.

Наскільки стаємо причетними до цієї справи ми – журналісти? Особисто для мене той, хто свідомо чи несвідомо (піддаючись емоціям) працює на партії, вже є не журналістом, а гвинтиком у величезній політехнологічній машині. Справжня інтелігентна й морально виправдана місія сучасних мас-медійників полягає в інформуванні суспільства про його наукове самопізнання, в стимулюванні прагнення до цього.

Необхідно також донести людям необхідність сприймати критично все, що говорять політики. Основна хвороба сучасної української нації, на мою думку, полягає в тому, що не вона в основній своїй масі створює «національну ідеологію», а окремі клани, які є далекими від її інтересів і не виходять за коло власних. Навчити українських громадян критично ставитися до маніпуляцій їхньої свідомості – друга і, можливо, головна місія справжнього журналіста, який розуміється на сутності національної ідеї. Тут і пролягає третій – громадський – рівень сприйняття цієї проблеми.

Отже, висновок. В Україні існує політична нація, яка ґрунтується на тому, що кожен український громадянин є її членом. Очевидно, що представники сучасної політичної (а також інтелектуальної) еліти дискредитують ідею існування єдиної політичної нації, використовуючи в своїх промовах гасла, що задовольняють лише одну її частину й обурюють іншу. Не можу не погодитися в цьому контексті з відомим істориком Ярославом Грицаком, що Україні потрібні партії не за регіональним розподілом, а за ідеологічним, тобто не партії Сходу і Заходу, а партії, які відбиватимуть інтереси різних верств населення, незалежно від їхньої національної приналежності.

ПРИЇХАЛИ, ПОБАЧИЛИ, ПЕРЕМОГЛИ

саме приїхала комісія з Міністерства освіти й заходи провели дещо у стислій формі, тому Львовом милувалися різним. Бачили його і до сходу сонця, і на світанку, і вдень аж до темряви, й у вечірній ілюмінації – в усіх, можна сказати, іпостасях.

Олімпіада й конкурс наукових робіт пройшли у два дні. З'їхалися студенти з усіх куточків України, з вищих навчальних закладів, які мають хоч якесь відношення до видавничої справи та редагування: Суми, Рівне, Кіровоград, Донецьк, Черкаси, Харків та інших. Сама ж Українська академія друкарства – єдиний в країні автономний вищий навчальний заклад з підготовки фахівців для видавничої справи, поліграфії та книгорозповсюдження. Незважаючи на це, ніякого пафосу чи задирання носа. Якись неземні люди-легенди, на яких ми посилалися у наукових творах, виявилися надивовижку приємними у спілкуванні, звісно – фанатами своєї справи.

Олімпіада з видавничої справи та редагування складалася з тестів і практичного завдання. І хоча була нескладною, але ми відчували, що у нас не спеціальність, а лише спеціалізація. Куди цікавішим виявився конкурс наукових робіт. Проводився у два тури. Перший – заочний – передбачав виконання письмової роботи, пов'язаної з видавничою справою та редагуванням: історія, сучасний стан книговидання, дизайн та книжкова культура тощо. Прізвище, ініціали автора та наукового керівника, назва ВНЗ в конкурсних роботах, а також в інших документах замінювалися «девізом». В окремому запечатаному пакеті під тим самим «девізом» подавалися відомості про автора. Отака таємничість.

Потім кожен захищав свою роботу й відповідав на низку найрізноманітніших запитань, які могли бути й малопов'язаними з вис-

тупом. Сум'яни доповідали про альманахи, краєзнавчу літературу та нотні видання. Все пройшло швидко й жваво, і ми навіть не помітили, як уже оголосили перерву для підбиття підсумків. А ось година чекання результатів була довгою та хвилюючою.

Грамоти й призи учасникам вручали Богдан Дурняк, ректор академії, професор, доктор технічних наук, і Віталій Осика, заступник керівника департаменту Міністерства освіти й науки України. Спочатку – за олімпіаду. Ми явно не в лідерах – грамоти за участь. А потім приємність, до якої ми все ж готувалися два роки: Олена Ємельяненко, студентка групи ПР-34 Сумського державного університету (науковий керівник В. О. Садівничий), виборола І місце на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт. А на додачу ще й приз глядацьких симпатій.

Минулого року студентка групи ПР-24 Наталія Стоволос посіла на такому ж конкурсі друге місце. Отож не майте сумнівів, що наш університет готує гарних спеціалістів з видавничої справи та редагування.

НА ФОТО:

Олена Ємельяненко (група ПР-34)
Альона Ткач (ВС-313, майшколеджа)
та Марія Молчанова (ПР-34)
приїхали за перемогою;
нагороду Олені Ємельяненко
вручає Віталій Осика.

Уперше в Шосткинському інституті Сумського державного університету на базі кафедри економічних і соціальних дисциплін відбувся захист наукових досліджень студентів інституту й коледжів, учнів шкіл нашого міста.

ЗАХИСТ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Учасників конкурсу студентських науково-дослідних робіт «Наукові дослідження молоді: стан розвитку, реальні проекти, перспективи» вітав директор інституту, кандидат економічних наук, завідувач кафедри економічних і соціальних дисциплін В.Л. Акуленко.

Зі змістовною доповіддю «Студентська наука: сьогодні знання та вміння, завтра – кар'єра» виступив доцент, кандидат технічних наук, декан факультету заочної форми навчання Ю. Є. Павленко. Зокрема йшлося про значення актуальних невирішених проблем у різних сферах людської діяльності, необхідність підвищення інтересу студентів і учнівської молоді до вивчення та подолання реальних проблем, що мають місце в соціальній, гуманітарній, економічній та інших сферах суспільства. Наголосив доповідач і на актуальності створення на базі кафедри комплексних студентсько-викладацьких дослідницьких груп, спроможних до пошуку ефективних рішень на шляху подолання проблем та протиріччя у пріоритетних сферах розвитку суспільства.

Усього заслухано 14 доповідей різних за тематичною спрямованістю, але однаково важливих для аналізу тих проблем, що є актуальними не тільки для підприємств нашого міста, регіону, а й держави загалом. Кожна доповідь детально обговорювалася, ставилися запитання, звучали змістовні відповіді.

За результатами доповідей та експертного аналізу написаних робіт присуджена одна перша премія (студентка А. Василевська), дві другі (студентки Г. Бруяко й О. Мазела) й три треті (В. Песоцька, О. Сич, С. Шведова). Усі переможці отримали дипломи лауреатів і цінні подарунки. Не залишилися без подарунків та грамот й інші учасники конкурсу.

В. ГЛУШКО,
доцент Шосткинського
інституту СумДУ.

«MICROSOFT УКРАЇНА» + СУМДУ = МЕМОРАНДУМ

Отже, враховуючи, що СумДУ є великим споживачем інформаційних та комунікаційних технологій, які використовуються як для автоматизації внутрішніх процесів, так і автоматизації освітніх послуг, що надаються університетом, а Microsoft є одним із найвідоміших у світі виробників програмного забезпечення, сторони домовилися про наступні сфери співробітництва:

- втілення програм, спрямованих на забезпечення доступності для студентів якісних електронних (комунікаційних) освітніх послуг за умови одночасного забезпечення належного доступу ширших верств студентів до засобів їх використання (програмного забезпечення);
- надання консультацій та підтримки в опрацюванні задач із визначення перспективних платформ для потреб СумДУ, а також у процесах пошуку оптимальних програмно-апаратних інформаційно-комунікаційних рішень під поточні або перспективні задачі СумДУ;
- участь у спільних маркетингових програмах із впровадження сучасних інформаційних технологій та програмного забезпечення на ринку України;

На шлюбний контракт цей документ не дуже схожий, але зміст його зацікавить, безперечно, представників як сильної, так і прекрасної половини студентства, професорсько-викладацького складу й співробітників університету, переважна більшість яких знає, що таке комп'ютер і з чим його їдять.

– обмін інформаційними матеріалами з питань розвитку ІКТ в Україні. Встановлення необхідних зв'язків із третіми особами тощо.

Під час церемонії підписання Меморандуму від компанії «Microsoft Україна» були присутні Євген Дробков – менеджер по роботі з освітніми та науковими закладами, Кортні Зуоскі – менеджер з освітніх програм, Юрій Жилиєв – менеджер з питань співробітництва з органами державної влади, Віктор Цикунов – менеджер з продуктового маркетингу, Олександр Орехов – керівник відділу по роботі з розробниками програмного забезпечення. Саме останній презентував для Центру комп'ютерних технологій (ЦКТ) СумДУ підписку на безкоштовне отримання програмних продуктів Microsoft за програмою Microsoft Developer Network Academic Alliance (MSDN AA <http://msdn.microsoft.com>).

Будучи членом MSDN AA, наш ЦКТ одержує за підпискою усі операційні системи, серверні продукти, засоби розробки й інше програмне забезпечення Microsoft, а також технічну підтримку, доступ до інформаційних ресурсів, можливості одержання вихідних кодів і своєчасних оновлень ряду програмних продуктів, участі в передовому академічному співтоваристві розробників ПЗ. Крім того, викладачі, співробітники та студенти, які співпрацюють з ЦКТ, можуть встановити отримане в рамках MSDN AA програмне забезпечення на своїх особистих ПК.

Дещо пізніше згаданої вище церемонії фахівець із питань розробки програмних засобів Microsoft Сергій Байдачний провів у СумДУ семінар, на якому ознайомив студентів та викладачів із новітніми засобами розробки ПЗ: NET Framework – платформа створен-

ня, розгортання та запуску ПЗ, SharePoint 2007 – сучасна платформа на основі веб-сайтів для ефективної групової роботи, автоматизації документообігу, інтеграції існуючих програмних засобів, аналізу даних, а також потужного пошуку інформації, документів та людей з будь-якої сторінки у межах веб-порталу і в усіх інформаційних ресурсах організації.

Подальшими планами співпраці між «Microsoft Україна» та Сумським державним університетом є легалізація програмних засобів університету, навчання та сертифікація викладачів, створення IT-Академії Microsoft, розгортання потужного обчислювального клас-

теру, розвиток дистанційного навчання.

Переконали, що розширення партнерських стосунків та активна участь в освітніх проектах корпорації Microsoft допоможе СумДУ успішно розвивати власну інформаційну структуру, підвищить конкурентоспроможність у сфері надання якісних освітніх послуг, надасть нові можливості для розвитку наукових досліджень, поглиблення зв'язків з провідними вузами України та Європи, а також для налагодження співпраці з потужними міжнародними компаніями.

Андрій ПІВЕНЬ,
начальник Центру комп'ютерних технологій СумДУ.

РЕЗОНАНС

“ЗОЛОТА СЕРЕДИНА”

Справи профспілкові

Після квітневих виборів Ганна Яковлева позбулася «приставки» виконуюча обов'язки і стала повноправною головою студентської профспілки, а «Резонанс» отримав інформаційний привід для спілкування з нею.

Ганно, що зроблено з організаційно-масової роботи?

— Вели й продовжуємо вести роз'яснювальну роботу про діяльність профспілкової організації, ставимо на облік студентів, аспірантів та докторантів шляхом розгляду їх заяв на засіданнях профкому, а також перерахування членських внесків у розмірі 1% від стипендії на розрахунковий рахунок ПОС (для бюджетників) та збору членських внесків профгрупорами за відомостями (для повноплатників). Займаємося створенням сайту нашої організації. Минулого року брали участь у двох всеукраїнських конференціях профспілкового активу — в селищах Рибаче та Верховина. Побачили, що нам є чого в них повчитися і що маємо досвід, яким варто поділитися з іншими. А ще перед зимовою сесією провели на базі відпочинку «Сонячна галявина» семінар-навчання профспілкового активу за темою «Лідерство та робота в команді».

А як щодо культурно-масового та спортивного сектору?

— Організовано ряд танцювально-розважальних заходів, дискотек, постійно допомагаємо в проведенні культурно-масових та спортивних заходів студентському ректорату й відділу позанавчальної роботи. Разом з ними провели акції «Чисто в СумДУ» та «Місячник студентського етикету». Щомісяця відбуваються пільгові походи студентів до кінотеатру «Дружба». Не залишалися поза увагою і студенти-активісти: студпрофком нагороджував учасників усіх культурно-масових та спортивних заходів університету, а також випускників. А ще виступили спонсором на міському фестивалі «Стрибок до зірок»...

У яких формах відбувається захист соціальних прав студентів?

— Студпрофком бере активну участь у розподілі коштів стипендіального фонду СумДУ, погоджує накази на виплату матеріальної допомоги та преміювання. У 2007 році укладено колективну угоду з

адміністрацією СумДУ, яка закріплює їх зобов'язання щодо соціального захисту й стипендіального забезпечення, поліпшення житлово-побутових умов, організації дозвілля студентів, зміцнення матеріальної бази об'єктів культури та спорту, спортивної роботи й оздоровлення. Крім того, ведемо облік та опікуємося соціально незахищеними категоріями студентів: чорнобильцями, сиротами, інвалідами та студентами з дітьми тощо. Спільно з волонтерами проведено благодійну акцію «Не будь байдужим до долі сиріт», яка передбачала розповсюдження марок та організацію концерту. Зібрані кошти пішли на допомогу студентам-інвалідам, які навчаються вдома, та студентам-сиротам. Не обходимо увагою і дітей-сиріт, для яких збирали іграшки, одяг, влаштували концерт у дитячому будинку.

Чим займаєтесь наразі?

— На першому місці робота по оздоровленню студентів. До профспілки вже звертаються із заявами. Пріоритет надаватиметься студентам пільгових категорій — спортсменам, активістам, хворим. Днями відбудеться рейд по гуртожитках. Обиратимемо кращу кімнату, аби стимулювати студентів бережливо ставитися до майна. Ділюся приємною новиною: до нашої профспілки приєднується хіміко-технологічний коледж імені Івана Кожедуба Шосткинського інституту СумДУ. Буде створено нове профбюро. А з вересня плануємо зробити профбюро докторантів та аспірантів. Насамкінець через газету звертаюся до п'ятикурсників з пропозицією висадити дерева на території університету, аби лишити по собі слід в його історії. Звертатися в кімнату 404 головного корпусу.

Вікторія МІРОШНИЧЕНКО,
група ЖТ-52.

НА ФОТО: голова студентської профспілки СумДУ Ганна Яковлева.

Отже, що з'ясувалося. Громадське харчування студентів і працівників університету забезпечують їдальня, 6 буфетів та 2 кафе. Зазначимо, що в базовому закладі навчається близько 6 тис. студентів денної форми навчання!

Відомо, що стан здоров'я людини багато в чому визначається якістю харчування саме в молодому віці, коли відбувається бурхливий ріст організму й обмінні процеси в ньому відбуваються найінтенсивніше. Тільки правильно розроблене й професійно організоване харчування молодої людини забезпечує її нормальний фізичний розвиток, запобігає багатьом хронічним захворюванням. Отже, їжа для студентів має бути не лише свіжою, а й апетитною, привабливою на вигляд і, безумовно, смачною та корисною.

На основі отриманих під час дослідження даних можна зробити наступні висновки: гарячим харчуванням охоплено 35,1%, ще 56,5% респондентів користуються послугами буфетів та кафе, асортимент продукції яких невеликий: пірижки, тістечка, шоколад, кава і чай; 40% опитаних не харчуються

«ДЕ? І ЯК? ХАРЧУЮТЬСЯ СТУДЕНТИ В СУМСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ»

Студентами кафедри «Маркетингу» під керівництвом доцента О. С. Телетова щорік проводяться маркетингові дослідження, що стосуються актуальних питань. Так, у цьому році вже досліджені проблеми: «Утилізація сміття в м. Суми» (М. Губенко), «Необхідність будівництва нового торгового центру на території Центрального ринку» (Ю. Зубко) та «Студентське харчування в СумДУ». Останнє — запропоноване автором цього матеріалу.

в студентській їдальні через ряд причин: 32,8% — великі черги, не вистачає часу, рано зачинається,

не задовольняє якість продукції; 26,5% — несмачно, 21,9% — малий вибір страв, 18,8% — дорого.

Також респондентам було запропоноване запитання «Що Ви змінили б у студентській їдальні?». Пропозиції такі: 32% — подовжити режим роботи студентської їдальні (наприклад до 16.30), щоб мала можливість харчуватися й друга зміна; 14% — покращити сервіс та обслуговування (витирати столи, поставити серветки тощо); 26% — урізноманітнити меню: збільшити кількість салатів та солодошів, додати дієтичні страви, фрукти; 6% — зробити кращим інтер'єр їдальні (купити нові меблі та посуд, позбутися пластикових чашок для чаю); 5% — покращити смакові якості страв; 3% — збільшити кількість обслуговуючого персоналу та повернути комплексні обіди; 3% — зменшити ціни на страви, які запропоновані в меню їдальні; 11% — змінювати нічого б не хотіли.

Отримані дані свідчать, що стан студентського харчування має покращуватися. На мою думку, варто подумати над поверненням комплексних обідів, збільшенням обслуговуючого персоналу в годину «пік», аби позбутися черг, розширенням асортименту пропонованих страв та поліпшенням їх смакових якостей, а також над подовженням роботи їдальні хоча б до 16.30, щоб друга зміна теж могла там харчуватися.

В. НЕГОДА,
група МК-31.

ПРОКОМЕНТУВАТИ результати проведеного опитування редакція попросила проректора з АГЧ А. М. Положія, який з висновками автора статті не погодився й висловив своє бачення означених проблем. За його твердженням, продовжувати режим роботи їдальні немає сенсу. «Заради експерименту в березні ми вирішили продовжити робочий день їдальні до 16.30, проте кількість відвідувачів, починаючи з 15.00, була надто низька — 5-7 чоловік. Те саме й з комплексними обідами...»

Що стосується кількості студентів, які обирають гаряче харчування, то, на думку Анатолія Михайловича, їх зовсім не 35 відсотків: «Не можу назвати точної цифри, але знаю, що в порівнянні з 2005-2006 роками обсяг гарячого харчування збільшився вдвічі». Не згоден він і з твердженням студентів щодо асортименту. За його словами, асортиментний мінімум буфетів витриманий і затверджений санстанцією, тобто збільшувати його немає сенсу, адже кожен продукт має термін реалізації, особливо влітку. Інакше — великі збитки.

«Я не знаю, коли проводилося дане дослідження, але проблема з чергами була вирішена ще в грудні, коли ми відкрили другу лінію роздачі з додатковим вузлом розрахування. Це дало можливість збільшити швидкість проходження черги вдвічі», — повідомив керівник АГЧ. — Минулого року в їдальні зробили ремонт, поставили

телевізор. А от зі столами, справді, у нас поки що проблеми, проте плануємо замінити меблі. А посуд уже як півроку використовуємо новий. До того ж, у мене велике прохання до студентів не забирати виделки до гуртожитків. Історія з серветками подібна. Тому їх можна купити в касі всього за 2 коп.»

Щодо пластикових чашок, то проректор стверджує: «Якщо студент не бажає пити чай з пластикової чашки, об'єм якої становить 300 мл, то може попросити, аби йому налили напій в 200 мл склянку». А щодо начебто високих цін, то, за його словами, адміністрація комплексу громадського харчування проводила маркетингове дослідження серед їдальні міста, яке засвідчило, що в основному ціни не відрізняються, а на деякі продукти взагалі значно нижчі.

Насамкінець Анатолій Михайлович висловив подяку за проведене опитування. «Зайва оцінка в такій справі, як харчування, насправді зайвою не буває. Навіть не дуже об'єктивна спонукає до прискіпливого погляду на справу, що завжди корисно. Раджу студентам з приводу побажань та пропозицій частіше звертатися до адміністрації комплексу громадського харчування...»

Отже, шановні читачі, вирішувати вам, де і як харчуватися, але пам'ятайте, що гарних шлунків менше, ніж гарних страв.

МОБІЛЬНА РИТОРИКА,

або Скажи мені, яка в тебе мобілка, і я скажу тобі, хто ти

Не помічали, що телефони бувають схожі на своїх власників? Смартфони з усілякими «наворотами» – у «крутих», а недорого, але надійна «Нокія» – для бізнесмена-початківця (мовляв, нічого, ось розкручусь, то куплю щось солідніше). Масивна «цеглина» з антеною чимось нагадує риночника-«човника». Вишукана леді елегантно тримає в руках з налакованими нігтями витонченого «метелика», до якого прикріплені якісь дорожочіні брязкальця. У сумочці дівчини-студентки поміж зошитів, помад і «чупа-чупсів» теж лежить «метелик», але з цілою гірляндою іграшок чи інших непотрібних речей, які обов'язково повинні торохкотіти, коли вона кладе їх на парту...

Але у будь-якому вигляді мобільний телефон залишається мобільним телефоном – спочатку забавкою, а потім предметом першої інформаційної необхідності. Для когось – партнером, для когось – другом, який ніколи не дасть відчуття себе відірваним від світу, нагадає: ти не один. Так, варто лише прогортати адресну книгу. Ого, скільки в тебе знайомих! Поглянь, скільки людей чекають твого дзвінка! Обирай будь-кого й порадиуй своєю SMS-кою!

Мобілка – кишеньковий комп'ютер. Вона – його молодша сестра. За своїми можливостями скоро наздожене старшого брата. Відеокамера та фотоапарат теж б'ють на сполох: ще трохи – і нас відправлять на пенсію! Зате спокійно себе почуває старий добрий домашній телефон. Що не кажіть, а тільки по ньому вдосталь наговориться, не боячись, що розрядиться батарея або монотонний голос оператора у слухавці нагадає про твої фінансові про-

блеми: «На Вашому рахунку один гривень три копійок». Годинами теревенячи, можна розлягтись у зручному кріслі, попивати чайок, колихати капцю на носі, а на пальці рук накручувати дріт слухавки.

Звісно, мобільний на те й мобільний, що можна брати куди завгодно і робити з ним що завгодно. Хочеш – залишаєшся на зв'язку, чекаєш важливого дзвінка, поглядаєш на екран, сподіваючись почути довгожданий рінгтон. А хочеш – посилаєш увесь грішний світ якнайдалі, вимикаєш мобілку й насолоджуєшся самотністю.

Як і будь-яке дитя прогресу, цей телефон приносить і позитив, і негатив. Як досвідчений психіатр, може вивести тебе з депресії, а може й безнадійно туди загнати, довести до божевілля, адже він – всюдисущий. Де б ти не був – удома, на роботі, в університеті – звуком чи вібрацією завжди нагадає про себе. Раптом посеред лекції, в навчальній аудиторії, примусить студента почервоніти й навшпийньки вискочити за двері...

Це диво техніки об'єднало багато сердець: помилка номером, розмова, а потім – зустріч, що переростає в міцні стосунки з серії «А спочатку була мобілка...»

На Заході її вже підзабули, але навіть якщо мобіломанія – просто мода, не можна сказати, що вона зникне безслідно. Обов'язково трансформуватиметься у щось інше – ще компактніше, ще зручніше, ще спритніше та потужніше.

Анна КОРОБКА,
група ПР-33.

ЩОСЬ

...Потворні фіолетові шматки вати сунуть з півночі, на підвіконні тане квітневий сніг, верне від цигаркового смороду, але ти, наче мавпочка Ненсі, королева зоопарку Буркіна-Фасо, й

на секунду не припиняєш робити задоволену пику. Раптом ще приймуть за смертельно хвору, і спишуть деінде на смітник, розважати консервні бляшанки. Це в кращому випадку, бо хто зна, чи є в Буркіна-Фасо консерви...

Ми існуємо в клітці, змерзлі та перелякані мавпочки з претензією на оригінальність та розуміння сенсу буття. І нікого не хвилює, що там ховається за помірною хмарністю й короткочасними дощами твоїх очей. Меланхоліки нікому не подобаються. Навіть самим собі. Заздрісно спостерігають за сказаним пливом думок своїх більш активних товаришів. Ага...я згодна, так...дійсно...ні, я уважно слухаю, ага...

Можна, звісно, вийти на вулицю й поволати на велетенську чорну плісняву, що висить над твоїм будинком і загрожує поглинути світло єдиного віцілого ліхтаря. Але той, хто ладен розв'язати вузлик поганого настрою, все одно не почує: його ніжні вуха зайняті роботою більш корисною, більш цікавою. Та й лячно взагалі-то сусідських прихильників «рускава шансона, внатуре» і кусючих собак.

Є така приказка, спеціально для депресивних діток: «Прийшла Темнота під наші ворота, і

питає, чи вдома понура...» Вона повинна змусити маленьку сумну істоту посміхатися задля збереження власного життя, бо всі ми знаємо, на що спроможна лиха Темнота. Може, понурим діткам і справді варто побільше радіти цукеркам «Білочка» та чайку, а не прилипати носом до шибки у пошуках когось, здатного забрати їх від остогидлого світла електричних каганців та букварів із маніакальними малюнками, на яких Герди істерично перевіряють санчата своїх Каїв. Снігові королеви задоволені й хтиво посміхаються.

Маємо, що маємо: волосся посивіле, борода до пула, малюки повиростали й прагнуть заводити секретом Всесвітнього Щастя. А воно все ховається, ховається, бісова дитина... Ні, культивация кімнатної депресії – погане діло, від цього павуки у вухах заводяться. А з такою халепою жити можуть хіба що закохані й філософи. Перші – слухають власне серце, а другі – власний мозок. У меломанів же подібний стан викликає швидко болочу смерть, тож радіймо. У випадках вечірнього смутку відповіді на великі запитання краще всього знаходяться у маленьких смачних цукерках...

Марина НІЖНИК, група ЖТ-62.
Малюнок автора.

ПРОСТОЕ ВОЛШЕБСТВО

Приходиш додому. Рука, подчиняєшся умовному рефлексу, тягнеться к привичному месту на стіні. Прикосновение – и в комнате светло. Проходишь дальше, не замечая, не задумываясь, как много может простая вещь – выключатель.

Вечер предполагает темноту. А с помощью одного щелчка ты изменяешь мир вокруг себя – наполняешь светом, игрой красок. Если же повторить привычное движение рукой, то все станет прежним: незаметным, недоступным, неосягаемым.

Можно попытаться еще раз и еще: свет – тьма, снова свет... Оказывается, выключатель дает возможность почувствовать себя волшебником! Пусть даже нет ни волшебной палочки, ни книги с заклинаниями. Это вовсе не обязательно. Настоящее волшебство в простых вещах, именно они вносят в нашу жизнь перемены, а вместе с ними – удобство, уют, комфорт.

Конечно, обычным предметам не свойственны магические перевоплощения и сказочные мерки к ним не применимы. Тем не менее, когда солнце уже скрылось, и очередной долгий зимний вечер спешит напомнить о себе, мы наблюдаем темноту за окном, а в наших домах продолжается день.

А когда становится совсем поздно и время желает спокойной ночи, то опять прибегаем к волшебству. Щелчок – и затянувшийся день сменяется ночью. Время ложиться спать. А по окнам дома напротив ясно, что не все люди еще готовы распрощаться со светлым временем. Пусть еще немного погостит! Вероятно, помощь выключателя понадобится там позже.

В. ЗАСКОКА,
літературно-творча майстерня.

ДУМКИ ОДНІЄЇ НОЧІ

Ніч. Спати чомусь не хочеться. Жодного звуку, що міг би порушити набридливу тишу. Телефон мовчить, як і раніше. Невже про мене всі забули? Я одна в кімнаті. Одна... Мимоволі починаю думати про близьких та знайомих людей, про їхнє ставлення до мене. Далі – про реалії щоденного життя і мрії, які, можливо, ніколи й не здійсняться. І якось вириває думки щодо потрібності свого життя. Дивно. Багато друзів, знайомих, рідних, але чомусь все одно приходиться вона... самотність. Приходить і захоплює мене у свою павутину різних, інколи навіть безглузких думок. І тут розпочинається боротьба із самим собою: розуму й почуттів, реального й таємного. Хочеться заплющити очі, забути й заснути, а натомість бачу себе у різних ситуаціях, починаю замислюватись над своїми вчинками. Часто думаю, що зараз діяла б інакше. Згадую про неблаганний плин часу. Стає якось не по собі. Хочу заплакати від своєї безпорадності, від того, що немає нікого поряд. Стає дуже шкода себе. Знаю, що сльози змивають усе. Уже починає текти сльозинка по щоці і... Ні! Вмиль усе зникає. Відчуваю, як жаль та біль, що не давали спокою, покидають мене. Переконана: змінити щось чи когось можна, тільки змінивши себе. Хоча б трішки! Можливо, мої невдачі є наслідок моїх же дій? Якщо не вийшло щось, значить я ж і недопрацювала, не виклалася «на всі сто». Починаю складати плани на прийдешній день. Чітко все обдумую – завтра багато невідкладних справ. Але це буде завтра. Неохоче заплющую очі, думки відлітають кудись вдалечинь. Довгоочікуваний сон...

Уранці прокидаюся, а за вікном – справжня весна. Сонце щиро розкидало проміння по всій кімнаті. Час починати новий день із радісної усмішки. Вперед!

Уляна ДРЮЧКОВА, група ЖТ-62.
Малюнок Ірини ІВАЩЕНКО.

ДЕНЬ ЄВРОПИ НА СУМЩИНІ

П'ятдесят років тому, 9 травня, міністр закордонних справ Франції Роберт Шуман закликав Францію, Німеччину та інші європейські країни об'єднати їх вугільну та сталеварну галузі промисловості, що й стала приводом до створення Європейського співтовариства. Три з половиною десятиліття по тому, на Міланському самміті 1985 року лідери ЄС вирішили увічнити день проголошення Декларації Шумана та постановили щорічно відзначати 9 травня як «День Європи».

П'ятий рік поспіль жителі столиці та інших міст України відзначають день спільних цінностей європейських націй. Головним організатором цього свята в нашій державі є

Представництво Європейської комісії в Україні та Білорусі. У Києві свято відбудеться 2 або 9 червня, однак у цьому році найбільшу увагу приділено святкуванню Дня Європи не в столиці, а в регіонах.

На Сумщині початок святкувань відзначали 26 травня. На такому високому рівні заходи проводяться вперше. В обласному центрі головне дійство відбувалося на Театральній площі, де було утворено "європейське містечко". У його павільйонах представники різних країн роздава-

ли листівки з інформацією про країни та атрибутику ЄС. До Сум завітав посол представництва Європейської комісії в Україні та Білорусі Іен Боуг. Він оглянув виставку робіт творчих колективів та громадських організацій області, яка була розгорнута на тій же площі. Дні Європи в нашому місті триватимуть до 30 червня. Відбудеться безліч освітніх, культурних та молодіжних заходів.

Михайло ТОЩЕВ,
група ЖТ-62.

Отборочний кастинг міжнародного професійного конкурса моделей

elite 2007
MODEL LOOK
UKRAINE

отбор кандидаток
до 22 ІЮНЯ

умовия для моделей:
рост от 174 см;
возраст от 16 до 22 лет

по адресу:
гостиница «Украина», 4-й этаж, офис № 424 агентство «Нимфа»
моб. 80503078778, тел. 685-522

ИНОСТРАННЫЙ – В «ДЖЕНТЛЬМЕНСКИЙ НАБОР»

Изучение греческого и латыни как классических языков в гимназиях царской России воспринимается, к сожалению, скорее как исторический факт, а не информация к размышлению. Программы того времени включали и современные европейские языки. Неблагоприятные политические факторы и предпочтения, заложниками которых становилась в течение последнего века экономика, образование и культура, искусственно изолировали их от Европы и мирового развития в целом. Идеология своего, отечественного как лучшего и предпочтительного, отчасти компенсировала ощущения неполноценности.

Аксиоматично, что развитые языковые навыки определяют конкурентные способности личности (специалиста, работника) так же, как физическое состояние и умение пользоваться компьютером. Многие ли осознают это сегодня? Хочется, чтобы как можно больше умов не только поняли это, но и предложили конкретные механизмы ускоренной языковой адаптации для всех, кто напрямую с языками не связан.

Приведу пример типичного стереотипа в языковом обучении. Гуманитарии, как правило, занимаются с увлечением. Ситуация резко меняется, когда в сферу языка входит «технар». Он часто заметно томится, мучается и разочаровывается из-за отсутствия быстрого положительного результата. О том, что родной язык он осваивал в течение нескольких лет жизни, «технар» не помнит. Самое сложное для него – смириться с тем, что язык – это всерьез и надолго.

Действительно, иностранные языки требуют много времени и

■ ДИСКУСИЙНА ТРИБУНА

Не секрет, что многие представители технических наук в СумДУ воспринимают иностранные языки как нечто навязанное, не вполне вписывающееся в систему обязательных дисциплин.

сил. Как от студентов, так и преподавателей. Многие из коллег работают с определенной частью студентов с первого года обучения до последнего, а иногда и семь лет (плюс выпускной класс школы и аспирантский курс). Такое длительное сотрудничество позволяет отслеживать не только их языковой прогресс, но и интеллектуальный, социальный и профессиональный рост, который часто определяется и корректируется именно уровнем овладения иностранным. Сегодня он стал инструментом добывания знаний, средством более комфортного существования, знаком качества жизни. «Продвинутая» молодежь невладение иностранным языком начинает воспринимать как отклонение от нормы. Это, конечно же, радует преподавателей, хотя и повышает планку необходимых им знаний и умений.

Очевидно, что развитые навыки устной и письменной иностранной речи обязательно должны входить в «джентльменский набор» каждого выпускника, иначе ему будет сложно конкурировать на рынке труда, делать профессиональную карьеру, иметь доступ ко всей интересующей информации. У всех на слуху словосочетания «европейские стандарты», «Болонский процесс», предусматривающий владение его уча-

стниками двумя иностранными языками. Как же может преподаватель иностранного языка умудриться «натаскать» студента до «европейских стандартов», имея всего два часа языковой практики в неделю? А ведь главное в овладении языком – практика, постоянный тренинг, системность.

Темой отдельного разговора могли бы стать зарубежные учебники и объемные учебные комплексы, которые в идеале должны быть доступны каждому студенту для овладения иностранным языком на европейском уровне. Однако цены на такие учебники тоже европейские. Скромный резерв более качественного языкового обучения – предмет по выбору, вводимый со второго семестра, новыми программами предусмотрено лишь пятого, что сокращает его на три семестра. Комментарии излишни.

Отдушина для преподавателей – углубленные курсы иностранного языка в объеме 4 часов в неделю, которые читаются для ограниченной части студентов третьего и четвертого курсов. Они позволяют активно наращивать не только их языковой потенциал, но и профессиональные навыки путем групповых дискуссий, конференций, устных и письменных сообщений. Студентам предоставляется полная свобода в

выборе тем. С ностальгией вспоминаю те несколько лет, когда аналогичные курсы имели объем на два часа больше, что позволяло организовать обучение силами сразу трех преподавателей, каждый из которых вел отдельный спецкурс. Мы тайно гордились, что удалось приблизить изучение иностранного языка студентами технических специальностей к формату филфаков. Особую органичность всему проекту придавало участие в нем носителей языка – граждан США: Греди Брайана, Джонатана Клифтона и Томаса Доргана.

Удивляет возникшее в последние годы неравенство в правах на изучение углубленного курса иностранного для пятикурсников (девятый семестр). Курс предусмотрен лишь для специалистов и часто недоступен магистрам. Такой подход алогичен. Именно будущие магистры составляют основу групп с углубленным изучением языка на 1-4 курсах, среди них реальные кандидаты для защиты дипломных проектов на иностранном языке.

К типичным трудностям, возникающим при работе с дипломниками, следует отнести, в первую очередь, проблемы языкового характера. У студентов недостаточно сформированы навыки письменной научно-технической речи в силу их небогатого опыта. Их авторефератам часто недостает логической структурированности. Не все обладают достаточной психологической устойчивостью, необходимой для устных выступлений, не все придерживаются этических правил ведения научной дискуссии.

Хотя общую картину обслуживания дипломников, защищающих

свои работы на иностранном, идеальной не назовешь, наши преподаватели полны надежд и оптимизма. Есть несколько кафедр, с которыми давно и успешно сотрудничаем в атмосфере взаимного уважения и благодарности. Радуют отдельные инициативы. Преклоняюсь перед смелостью кафедры экономической теории, разработавшей для первокурсников экономических специальностей спецкурс на английском. Солидные партнеры, а иногда и конкуренты – наши коллеги с кафедры экономики, практикующие английский в качестве рабочего языка международных конференций по проблемам экологии и экономики. Как логический итог – именно их выпускники преобладают среди тех, кто защищает дипломы на английском. Естественная иноязычная атмосфера, которая характерна для процедуры защиты работ, наглядно демонстрирует качественные языковые наработки.

Не секрет, что главной психологической проблемой улучшения общей языковой обстановки в университете является недостаточно высокий уровень владения иностранным языком среднестатистического преподавателя. Что мешает нам инициировать повторительный курс иностранного в рамках того же ФПК? Сумели же мы охватить компьютерным ликбезом большинство наших преподавателей. При желании такие курсы могут быть тематическими и строго соответствовать заказу, поступившему от конкретной кафедры или группы родственных кафедр.

Алла ДЯДЕЧКО,
старший преподаватель
кафедры иностранных языков.

ПІСЛЯ ФІНАЛЬНОГО СВИСТКА

Про перемоги та поразки, успіхи та невдачі сезону, що закінчився, йшла розмова з головним тренером «Універ-Автомару», заслуженим тренером України С. М. Песоцьким.

— Сергію Миколайовичу, ваші враження від сезону, що минув?

— Непогані. Я вдячний хлопцям за цей чемпіонат і за ту гру, яку вони демонстрували. Виборовши місце в десятці, ми виконали завдання, поставлені перед командою

керівництвом університету й клубу. Усі матчі були досить цікавими та змістовними. Щоправда, не обійшлося без певних спадів у грі, але це закономірний процес. Кожен спад закінчувався своєрідним підйомом. Чого варта хоча б перемога над лідером першості львівською «Енергією», та ще й на її майданчику.

Початок сезону приніс нам незначну кількість очок. З різних причин. Ближче до закінчення першого кола команда знайшла свою гру і почала поповнювати очковий доро-

бок. Закінчення чемпіонату - не дуже вдале: два очки в шести поєдинках. Головні причини - травми кількох гравців основного складу та виснаженість команди.

— Як проходить підготовка до чемпіонату Європи, що відбудеться наприкінці червня у Словенії?

— Сезон виявився досить насиченим: виступали і в чемпіонаті України, і в чемпіонаті серед ВНЗ, і в різних спартакиадах. Хлопці дещо вичерпалися як морально, так і

ТУРНІРНЕ СТАНОВИЩЕ КОМАНД

№	Команда	ігри	перемоги	нічийні	поразки	м'ячі	очки
1.	Енергія	31	29	0	2	131-62	87
2.	Інтеркас	31	22	5	4	96-39	71
3.	МФК Шахтар	31	22	3	6	115-62	69
4.	Спакісвещь	31	20	3	8	103-66	63
5.	ТВД	32	12	4	16	83-88	40
6.	ДСС	32	10	5	17	78-91	35
7.	Тайм	26	10	2	14	70-84	32
8.	Ураган	26	8	8	10	65-85	32
9.	Універ-Автомар	26	7	5	14	57-77	26
10.	Метрополітен	26	8	2	16	57-76	26
11.	Будівел	26	7	4	15	91-119	25
12.	Універ-Харків	26	6	7	13	76-91	25
13.	ЛТК	26	7	4	15	61-93	25
14.	Кіїв-Уніспорт	26	3	2	21	55-105	11

Примітка. Ігри у першій шістці ще тривають. Та володар золотих медалей вже відомий. Ним достроково стала львівська «Енергія».

виступити на чемпіонаті Європи. А поки що триває офіційна (документальна) частина нашого від'їзду до Словенії. Сподіваємось на вашу, уболівальників, підтримку. Адже ви наш шостий гравець, без якого нам грати непросто.

— Які перспективи на наступний сезон? Передбачають зміни у складі?

— Нещодавно я мав розмову з президентом клубу, який пообіцяв виділити певні кошти на підсилення команди досвідченим гравцем, який встиг пограти в провідних клубах. Також хочемо бачити в своєму

складі молодого нападника, який забивав хоча б стільки, скільки забиває А. Гончаров. Добре було б знати й хорошого розігруючого, корисного як в атаці, так і обороні. Придивляємось до молоді з другої нашої команди. Можливо, у наступному сезоні хтось із них поповнить основний склад. Та це лише плани. Що стосується перспектив, то про це

ближче до початку чемпіонату. Скажу тільки, що з повною віддачею боротимемось у кожному поєдинку з будь-яким суперником, гратимемо тільки на перемогу. Запевняю, що робитимемо все можливе й неможливе, аби не розчарувати наших уболівальників.

**Бесідував
Анатолій КРАВЧЕНКО,
група ЖТ-62.**

**НА ФОТО: головний тренер
«Універ-Автомару»
С. М. Песоцький;
бойовий склад команди.**

Назавжди відійшла в небуття минула зима. Весняний ритм життя загострив відчуття, охопив усіх життєдайним диханням, зігрів благодійним теплом. То до чого тут лижі? А до того, що цього зимового сезону проводилася І зимова Всеукраїнська Універсіада, в якій брала участь збірна команда СумДУ. Яке місце посіли? Так, правильно — 13! Хто сказав, що нещасливе? Навпаки. Адже до програми

ни наслідують досвід і переможні традиції своїх попередників.

Ледь не кожен так чи інакше товаришував із лижами під час прогулянок засніженим лісом, спілкування з друзями та природою, а ось для деяких наших студентів лижі — це не розвага, а спосіб життя, який складається з макроциклів цілолітньої підготовки, виснажливих тренувань та напружених стартів. Спортсмен високого класу за одне

Основні ж командні змагання лижників проводилися у Харкові, де команда СумДУ в складі О. Скляра (ЕМ-21), М. Шамрая (Ю-64), О. Клочка (ЕФ-61), О. Сірика (ЕФ-64), В. Пронь (ПР-51), Т. Бацман (М-62), К. Хомутової (ЕК-32) під керівництвом тренерів-викладачів В.Ф. Котова та А.Є. Сірик посіла І місце. Неабиякий успіх!

А на всесвітньому студентському форумі під назвою Універсіада у

збірній лижників України). Цілеспрямованістю та працездатністю виборили місце в основному складі національної збірної України і взяв участь у змаганнях Кубка світу. Його найзаповітніша мрія — Зимові Олімпійські ігри у Ванкувері, потрапити на які має реальний шанс.

Двократним чемпіоном Універсіади на харківській лижні став «ветеран» нашої збірної Олександр Скляр, який захищає спортивну честь СумДУ з 2002 року. Непросто складався його лижний шлях. З 12 років почав займатися лижами, на межі тисячоліть посів І місце у загальному заліку серед школярів Ук-

на всесвітні змагання. Але честь нашого університету Сашко продовжує захищати, підтвердженням тому є виступ на Універсіаді.

Важко визначитися, яким видом спорту займається інша героїня сезону — Світлана Рибачук: лижними перегонами, біатлоном чи спортивним орієнтуванням на лижах. Своєю кар'єру розпочинала як орієнтувальниця, а потім, виконавши норматив кандидата в майстри спорту з біатлоном, надала перевагу лижним перегонам. Спробувала себе в спортивному орієнтуванні на лижах — вийшло досить вдало: одразу ж стала першою на всеукраїнських змаганнях із зимового орієнтування, а згодом отримала звання майстра спорту й потрапила на чемпіонат Європи-2006, який проходив у Фінляндії. За його результатами зареєстрована до національної збірної України, у складі якої в лютому брала участь у чемпіонаті світу, що проходив у Росії, де посіла сьоме місце в естафеті. У майбутньому Світлана мріє потрапити до 10-ки найкращих лижниць-орієнтувальниць світу, віримо, що це їй під силу.

Досягнення наших спортсменів є доказом того, що в СумДУ спорт був, є і буде. Головне — матеріальна й моральна підтримка (на жаль, не кожен викладач розуміє, наскільки важливий рейтинг університету на міжнародному рівні). Від надійності й упевненості в навчання певним чином залежать і спортивні результати. А нашим спортсменам насамкінець побажаємо: боріться — поборете!

**Катерина ШВИДКА,
група ЖТ-62.**

**НА ФОТО: Команда лижників
СумДУ 2005 року.**

ПРО ЛИЖІ НАВЕСНІ... А ЧОМУ Б І НІ?

входили біатлон, лижні перегони, лижне двоборство, стрибки на лижах з трампліну, гірськолижний спорт, сноуборд, фігурне катання, хокей та шорт-трек, а наша збірна брала участь лише у двох видах спорту (біатлоні та лижних перегонах) і залишила позаду чимало з 51 команди, які виступали з усіх видів. Фахівці від спорту були здивовані, як класичний університет, не маючи навіть відділення фізреабілітації, може на рівних конкурувати з академіями спорту й інститутами фізичної культури, де навчальний процес зорієнтований передусім на підвищення спортивної майстерності студентів?

Аби відповісти, слід нагадати, що свою маленьку історію великий лижний спорт СумДУ почав разом із Сумською філією ХПІ. У різні часи наші лижники та біатлоністи перемогли в змаганнях обласного, республіканського, всесоюзного масштабу, примножуючи спортивну славу ВНЗ. Тож теперішні спортсме-

тренування може пройти на лижах до 50 км! За сезон циклічне навантаження складає десятки тисяч кілометрів. Такий шалений ритм життя не дає змоги відпочити, та й немає коли: тренувальні збори, відповідальні змагання, спринтерські та марафонські дистанції. І лише навесні, коли з високогірних сніжних трас потечуть струмки, вони мають змогу зупинитись, відпочити, здати зимову сесію. Тож тільки весною ми змогли спокійно поговорити з нашими провідними лижниками, підбити підсумки зимових змагань.

Лідери команди Андрій Машко (ВІ 41), Денис Деменко (ЕМ 41) та Світлана Рибачук (ЕМ 21) брали участь у Кубку України, який проходив у селищі Сколе Львівської області. Саме там проводився відбір учасників на Всесвітню студентську Універсіаду в Турині й у запеклій боротьбі путівку до Італії виборов наш Андрій Машко, третьокурсник інженерного факультету.

складі збірної України виступав студент СумДУ Андрій Машко, який присвятив спорту вже 11 років свого життя і залишив слід від своїх лиж у Словенії, Швейцарії, де боровся за право бути кращим серед школярів. 10 км, 7,5 км, 30 км — такі дистанції долав Андрій в Італії і був навіть 28-м (кращий результат у

раїні. Після цього — володіння Кубком України, перемоги у чемпіонатах України, 5 років успішної кар'єри, які віншує поїздка на чемпіонат світу у складі молодіжної збірної, де став 35-м серед 80-ти учасників. На жаль, на Кубку України 2005 року Олександр отримав серйозну травму і не зміг потрапити

ТАНЦЫ С ПРЕПОДАВАТЕЛЯМИ

■ НОУ-ХАУ

Сразу после Дня Победы факультет экономики и менеджмента собрал публику на свой шестнадцатый день рождения – «Бал в царстве ФЭМ: танцы с преподавателями». Такого «политех» еще не видел! Ажиотаж. Не только сидячие, но и стоячие места заполнены по завязку. В тесноте, да не в обиде...

Первыми на царский бал прибыли заморские красавицы – Жемчужины Венеры из сумской дизайн-студии «Артель-мода» изысканными платьями и грациозной походкой сразили присутствующих наповал. Правда, никто не упал, поскольку некуда было...

Затем верноподданные вручили единственному и неповторимому государю Алексею (Карпищенко) царские атрибуты – корону и мантию. В ответ услышали пожелание удачи, благополучия, чувства гордости за родной факультет. После чего благодетель покинул сцену, уступив ее шести улыбающимся парам. Какая из них окажется лучшей?

Румба в исполнении Алены Беловодской (доцент кафедры маркетинга) и Димы Левченко (первокурсник) сразу же покорила зал. А во что выльются партнерские отношения танцоров – покажет сессия. Интересно, кто из них тогда окажется ведущим?

Следующий танец считают национальным в Бразилии, Мексике, Боливии, Парагвае, на Кубе, в Испании и еще где-то. Танго! Представили его Вера Лисица (старший преподаватель кафедры финансов) и Евгений Андросов (третьекурсник специальности «экономика предприятия»). Фантастически разнообразный и таинственный язык танца не на шутку взволновал зал, а заодно и мое сердце.

Третья пара – Мария Баскакова (ассистент кафедры маркетинга) и Дима Никитенко (первокурсник специальности «маркетинг») – потрясла зал своим потрясающим ча-ча-ча. Похоже, что на выбор именно этого танца повлияла эксцентричность юного партнера. Бросалась в глаза, чего уж там!

Известный французский хореограф Шамиль де Риналь в паре с популярной танцовщицей Габриель Рей продемонстрировали танго лондонским театральным импресарио, но те, признав плюсы танца, не ри-

снули показать его английскому зрителю. А в СумГУ ребята смелые – показали и во второй раз. Сергей Гливенко (доцент кафедры управления) и его партнерша Ирина Мамонтенко (третьекурсница специально-

сти «экономика предприятия») вложили в свое танго столько эмоциональной энергии, что большая часть зала аплодировала им стоя.

Пара, выступающая пятой, отличилась новаторством. Юрий Петрушенко (доцент кафедры экономической теории) и Татьяна Голец (третьекурсница специальности «менеджмент») соединили классику с элементами бального танца.

Удалось передать драматизм противостояния света и тьмы. А еще партнер не отказался от второй партнерши. Как он сам признался: «Предлагали – а че б и не взять».

Финишировала пара Игорь Кобушко (преподаватель кафедры финансов, замдекана по воспитательной работе) и Анна Баракова (пятыекурсница специальности «финансы»). Феерия чувств вызвала слезинку на глазах многих присутствующих. А полет Ани во время танца заставил затануть дыхание. Мужественные руки Игоря не дали ему превратиться в падение, удержали партнершу.

Пока студенты и преподаватели нервно сжимали ладошки, ведущие шоу представили жюри, во главе которого, кстати, Максим Булгаков. Вот и все. Как говорится, пляски закончились.

Жюри во главе с Максимом Булгаковым (выпускник ФЭМ 2005 года, участник телевизионного проекта танцы со звездами-2) представило свое «заключение». Не окончательное, поскольку предоставили возможность проголосовать самим зрителям, что доставило им массу удовольствия. В результате общих подсчетов первое место разделили между собой четвертая и пятая пары, остальные получили награды в разных номинациях.

Молодцы, экономисты! Приятно удивили. Жаль, что день рождения только раз в году.

Наталка БУРЛАКУ,
група ЖТ-52.

НА ФОТО: Саме їм удалося поєднати класику з елементами бального танцю.

ОСЬ ВІН Є, І ОСЬ ЙОГО

НЕМАЄ

■ БЖД

Уже нікого не здивуєш мобільником, навпаки. Уявіть собі бідолошного «мажора», що не послухає новенький хіт на своєму телефоні, чи тендітну дівчинку, яка не зможе на парі набрати 5-тисантиметровими нігтиками SMS ліпшої подрозі... Оце дивина, оце жах!

Гаразд, геть жарти. Не до сміху, коли втрачаєш свій, у будь-якому випадку не дешевий, засіб для спілкування. Особливо коли не через власну неувважність, а за чиєсь допомоги. Такі випадки з викраденнями стають дедалі частішими, і доблесна міліція просто не встигає одночасно ловити бандітів та шукати чиєсь загублені комунікатори. Отже, запитання: якщо вірогідність того, що телефон знайдуть, досить мала, як захистити себе від його втрати?

Для початку з'ясуємо, яким чином втрата може відбутися. Варіантів – безліч. Об'єднаємо «потерпілих» у чотири групи: ті, що загубили; ті, що забули десь у барі; ті, що зустрілися з гоп-стопом; ті, чиї кишені обробив професіонал. З першими – все і так зрозуміло. Другі – після важкого дня, коли голова кипить, десь у кафе чи барі так намішають мінералки з соком, що забувають своє ім'я, не кажучи вже про викладені на стіл телефон та ключі від квартири. З третіми – складніше. Тут працюють або наркомани, або «реальні пацани» (у кого туфлі та спортивний костюм – ідеальна комбінація для виразної зовнішності).

Великими стратегіями таких назвати важко. Жертву обирають або за наводкою, або просто на вулиці. Далі звучить неоригінальна фраза на зразок «...прикурить не знайдеться?», або «...братуха, скока часов ша?» Якщо ви одразу ж пішли на контакт, то вони вже не відчепляться «по-доброму». Починається психологічна атака. Бідолоху намагаються збити з пантелику, погрожуючи розправою, якщо той не віддасть телефон, або розповідають жалісливу історію про старого друга, якого начебто забрала міліція і вимагає викуп, половина грошей у «реальних пацанів» уже є, треба ще стільки ж, і пропонують закласти ваш телефон до

ломбарду, а завтра в'язня випустять і він поверне гроші... У такому випадку головне не розгубитись, спокійно скажіть, що послішаєте, а тому не маєте часу на спілкування, і швиденько йдіть у своїх справах. Вони за вами не поженуться, максимум що буде, так це пара «красивих слів» у ваш бік. Наркомани небезбечніші, ніж «реальні пацани». Особливо психологічні наркомани – азартні люди (гравці), проти них діють лише груба сила та спритні ноги.

Четверта група – професіонали, а саме кишенькові злодії, шахраї тощо. Схеми злочинів не змінилися, лише «об'єкти уваги», адже не завжди з гаманця чи годинника вийде 300-400 гривень.

І ось телефончик позбувся старого господаря. Далі – його «реалізація». Якщо апарат не продали другу чи знайомому, то дорога йому до Центрального ринку міста Суми, а звідти вже до рук нового володаря, який і не підозрює про минуле свого придбання до того моменту, як його зупинить на вулиці патруль і не попросить телефон для перевірки... Потім – «романтичні подорожі» відділеннями міліції... Та існує надійний спосіб, як захистити себе від такої халепи, якщо ви хочете ризикнути й придбати не комплектований телефон. Зайдіть на офіційний сайт бази МВС України www.poshuk.mvs.gov.ua, де містяться всі серійні номери викрадених в Україні мобільних, і все, що вам потрібно, це лише ввести на апараті комбінацію *#06#, після чого висвітлиться код, який треба ввести у відповідне вікно на моніторі комп'ютера й натиснути ввід. Насамкінець додамо: чим складніший засіб захисту, тим вигадливіші його руйнівники. Будьте обережні у своїх бажаннях!

Антон КОЗИНЦЕВ,
група ЖТ-61.

Цивілізація, виявляється, зародилася зовсім не у воді. Вчені з Каліфорнійського університету стверджують, що основа білкового життя на планеті – звичайна глина. з якої, як запевняє Священне Писання, Господь створив наших далеких предків.

бу планету спочатку вкривали інші ґрунти. Експерти доходять висновку, що якби не формування глини, то людства просто б не існувало.

Наукова група Говарда Хьюза з Массачусетського медичного інституту виявила в глині елементи, що входять і до мембран клітин, однак утримують у собі генетичний код організму – РНК (рибонуклеїнову кислоту). Саме

ГЛИНЯНІ АДАМИ ТА ЄВИ

– Розробки цих учених мають величезний науковий інтерес, – розмірковує доктор фізико-математичних наук, головний науковий співробітник Інституту фізики Землі імені Шмідта Валерій Рудаков. – Як відомо, бурхливий розвиток тваринного світу було спровоковано зростанням процентного вмісту кисню в атмосфері. Але тривалий час не знали точно, що за фактор сприяв процесам, унаслідок яких з'явилися необхідні його живильні обсяги.

Останні дослідження показали, що початок бурхливого розвитку життя на планеті збігається у часі з формуванням значних запасів глини в її надрах. Геохімічні процеси, що це супроводжують, сприяли виділенню значних об'ємів кисню.

– Вдалося навіть підрахувати, скільки могло виділитися живильного газу в процесі відкладення глини, й цифри практично збіглися з реальною картиною, – продовжує професор Рудаков. – Дослідження доводять: юну Голу-

РНК на цей момент визнана основою біологічного життя.

– Такі дослідження виникли не на порожньому місці, – каже Рудаков. – У багатьох народів існують легенди, які розповідають про те, що перші люди й тварини були зліплені з глини. Про це пише в знаменитій книзі «Фольклор у Старому Письмі» американський дослідник Джо Фрезер. Ще в 70-х роках минулого століття американський біохімік Л. Коен та англійський хімік-органік Г. Сміт запевняли, що в давніх легендах є певний смисл. Вони висунули гіпотезу, згідно з якою життя у вигляді первинної протоплазми зародилося в напіврідких пластах глини, яка може слугувати чудовим каталізатором складних органічних реакцій. Вона прискорює формування порожнин жирних кислотами – пухирцями і вводить у ці пухирці РНК. Можливо, саме так і зародилося життя?

*Ці професора
Олега
Федоровича
Балацького
— ЗОВІМЕЙ*

Його щиро поважають колеги (навіть начальство), по-справжньому люблять студенти, недолюблюють (приховано) недруги... Він із тих людей, яких прийнято називати легендами... Хто хоча б раз мав із ним розмову на серйозну тему, помічав його оригінальний стиль спілкування, вміння оперувати нелінійною логікою... Його ідеї та аргументи іноді виглядають занадто гіпотетичними, непереконливими, а через певний проміжок часу аргументи стають незаперечними, а ідеї реалізуються...

«Тепер тільки й чути про Болонський процес із модульною системою, а Олег Федорович запровадив модулі ще років тридцять тому, – говорить один з його колишніх студентів професор Леонід Мельник. – До його ноу-хау в методології вищої школи (ділові ігри, робота з новими публікаціями тощо) тільки тепер «дозрівають» і в Європі, і в Україні. Обрані ним напрямки наукових досліджень, хоча б «Теорія економічних втрат», виявилися настільки перспективними, що стали основою декількох наукових шкіл. Різнобічна людина, він проявляв і проявляє себе не тільки в науці. Наприклад, свого часу став «батьком» волейболу в нашому вузі, тренером команди, яка виграла першість міста...»

Не дивно, що ювілейну дату в долі Олега Федоровича відзначили і телеграмами та дзвінками здалеку, і квітами та подарунками зблизка. У актовій залі СумДУ його вітали колеги (серед яких багато учнів), студенти (найкращими концертними номерами), численні гості. Теперішній і колишній ректори, Анатолій Васильєв та Ігор Ковальов, нагадали ювіляру про часи

їх спільної «філіалівської» молодості, багато теплих слів подарували професору колишні його студенти, а Володимир Кривошшин до теплоти додав словам поздоровлення ще й дотепності, знаючи, що ювіляр тонкий шанувальник гумору. Були й оригінальні подарунки (виступ соліста театру імені Щепкіна і навіть кортик тощо). Місто присвятило одному з найвідоміших сумчан телепередачу.

Серед тих, хто вітав ювіляра, народний депутат України Євген Лапін, ректор УАБС Анатолій Епіфанов, голова ВАТ «Сумхімпром» Микола Трофименко, міський голова Геннадій Мінаєв, інші відомі особистості.

«Резонанс» приєднується до всіх вітальних слів та побажань, які звучали на адресу ювіляра в час урочистостей та зізнається, що й досі вдячний за ту підтримку, яку надавав колись Олег Федорович ще зовсім юній редакції під час певних конфліктних ситуацій, а це за те, що він завжди йшов назустріч при підготовці різних матеріалів економічного спрямування, ділився думками, сумнівами, порадами... І побажання від редакції: нехай інші завжди Вас розуміють так же добре, як Ви розумієте інших! Адже «щастя – це коли тебе розуміють!»

МАТЕМАТИК С ДУШОЮ ПСИХОЛОГА

Іногда жизнь дарит неожиданные встречи, причем в самых невероятных местах. С Людмилой Владимировной ВОЛКОВОЙ впервые встретилась... в зависшем между 2 и 3 этажами лифте.

Всех тогда поразил ее невероятный оптимизм: «Сейчас он поедет!». Правда, лифт долго не реагировал на эти заклинания, зато вынужденный «простой» прошел с шутками-прибаутками. Тогда я подумала, что мир стал бы гораздо лучше, если бы таких людей, как она, было больше!

Уже более сорока лет Людмила Владимировна в нашем вузе. Она – кандидат физико-математических наук, доцент кафедры МАиМО. С 1966-го преподает высшую математику, а в 1998 по собственной инициативе ввела курс «Коммуникация и межличностные отношения». Конечно, коллеги были в недоумении: математику совмещать с психологией? А студенты приняли с восторгом синтез этих дисциплин на лекциях и практиках.

Знакомство с первокурсниками у Людмилы Владимировны проходит необычно. Она говорит: «Здраствуйте, я буду преподавать у вас высшую математику», а на доске пишет: ВОЛКОВА. И всем сразу становится понятно, кто есть кто. Опоздавших она принципиально не пускает в аудиторию: «Кто хочет на лекцию – приходит раньше преподавателя».

Если же студенту очень хочется на пару, то говорит: «Вы самая красивая, самая умная и самая... высокая» (последнее, явно, гипербола). Лишь после такого «пароля» путь в аудиторию ему открыт.

Мастерством коммуникации эта женщина делится не только со студентами, но и всеми, кто находит время посетить ее тренинги. Она утверждает, что тренинг – самый эффективный способ получения навыков за короткое время. Делится наблюдением, что теперь студенты больше интересуются психологией и философией, тогда как 30 лет назад их больше привлекали «основополагающие дисциплины, которые позволяли найти рациональный выход из ситуации и ответственно относиться к своим действиям».

Волкова – и сама вечный студент. Она не скрывает, что обожает учиться, познавать себя и других. «Мне жалко студентов, которые не учатся», – говорит она. Они не выполняют свою миссию, а значит – не живут».

Попросила Людмилу Владимировну перед испытанием всех времен и народов – летней сессией – дать студентам несколько советов. Любезно согласилась. Совет первый – не просто зубрить материал, а находить в каждом предмете что-то полезное для себя. Второй – серьезно относиться к любому труду, в том числе и к учебе: взялся за гуж – не говори, что не дюж. И последний – уметь тренировать свои эмоции и знать, чего ты хочешь».

Ольга КОНОНЕНКО, група ЖТ-62.

«СРОДНА ПРАЦЯ» ЇЇ ДОЛІ

Неабияка заслуга в тому, що бібліотечно-інформаційний центр СумДУ вважається одним із кращих не тільки в регіоні, належить Тетяні Василівні СЛАБКО, яка очолює його з 1989 року.

Вивчення досвіду роботи вітчизняних та закордонних бібліотек допомогло їй сформувати власне бачення завдань та перспектив розвитку бібліотеки в нових, далеко не простих, економічних умовах. В історії бібліотеки почався якісно новий етап – етап комп'ютеризації всіх напрямків роботи, входження у світовий інформаційний простір, етап перетворення галузевої технічної бібліотеки філіалу ХПІ в потужну інформаційну та культуротворчу інституцію Сумського державного університету.

Відкриття нових спеціальностей, факультетів, кафедр потребувало бібліотечно-інформаційної підтримки. Почали з'являтися нові категорії користувачів. Бібліотека реагувала відповідними структурними змінами: були створені абонемент для слухачів підготовчого відділення, відділ по бібліотечному забезпеченню іноземних студентів тощо. Уперше в країні «зародилася» така форма, як літературна вітальня, яка стала культурним та духовним осередком не тільки університету, а й міста.

Бібліотека одна з перших у країні розпочала створення електронного каталогу на нові надходження, паралельно вводились ретро-описи. У 1997 році, завдяки отриманню гран-

та фонду «Відродження», вона включена в реалізацію проекту «Створення мережі бібліотек, з'єднаних електронною поштою», а незабаром стає членом Української бібліотечної Асоціації. Через рік бібліотеку (першу в області) підключено до мережі Інтернет, створено її першу вебсторінку й розміщено на веб-сервері університету.

Зрозумівши переваги отримання грантів, директор бібліотеки визначила цей напрям як один зі стратегічних. І не помилилась. Занадто мала газетна площа, навіть аби перерахувати назви грантових проектів, які вдало реалізовані. Добувались вони, до речі, нелегко. Наприклад, за грант на участь у навчальній поїздки бібліотеками Баварії (Німеччина) боролися більше 100 бібліотек, а за грант на стажування в Гете-інституті (Німеччина) – понад 160 конкурсантів (відібрана лише бібліотека СумДУ, як найбільш перспективна).

У 2003 році колективом бібліотеки зроблено великий обсяг робіт з автоматизації: виготовлено близько

600 тис. штрих-кодів, кожен примірник введений у базу «Фонд», створено бази «Користувач», «Електронний формуляр», «Електронний каталог», розпочато автоматизовану книговидачу. Розпочав роботу інформаційний зал Інтернет – 10 АРМ, створений за сприяння студентського ректорату, який очолював тоді К. Хацько.

– Останні три роки – це новий етап у формуванні інформаційних ресурсів, організації сучасного доступу до них, створення умов для роботи з інформацією на різноманітних носіях, розвиток мережі, парку АРМ та периферії, подальше впровадження новітніх технологій. Уперше в бібліотечній практиці нашої області придбано та впроваджено програмний комплекс Card Manager й відповідне обладнання, тобто систему для виготовлення пластикових читачських квитків зі штрих-кодами. А ще – придбано та впроваджено програмний комплекс і захисну систему Check Point, що дозволило створити читальний зал з відкритим до-

ступом до фондів, електронних ресурсів та Інтернет. Також уперше в регіоні розпочато формування електронної бібліотеки: створюються бази електронних копій, сканів книг, база аудіокниг (цифровий формат), передплачуються повнотекстові електронні ресурси, такі як Ліга-Закон, Атлас-Аналітика. Організовано віртуальну читальню залу дисертацій РДБ (третя зала в Україні) тощо.

Сьогодні – після проведення цілого циклу ремонтів – приміщення бібліотеки оснащені новими сучасними меблями, кондиціонерами, сигналізацією, охороною системою, сучасною комп'ютерною технікою. Новий читальний зал став найулюбленішим місцем студентів. Комфорт, затишок, безмежний інформаційний простір – головна ознака сучасного бібліотечно-інформаційного центру СумДУ.

Тетяна Василівна любить свою роботу, вболіває за найменші нюанси по зберігання й використування «кладезя мудрості» СумДУ. Якщо згадати славного Григорія Сковороду, то можна сказати, що бібліотечна справа – це для неї «сродна праця». «Резонанс» від самого свого народження відчував підтримку як всього колективу бібліотеки, так і особисто її директора. Тому й додаємо свою, нехай і віртуальну, квітку в отой букет, яким друзі й колеги вітали Тетяну Василівну з ювілеем. Приєднуємося і до всіх побажань, які звучали в хвилини й години урочистостей того дня.

«РЕЗОНАНС»
газета Сумського державного університету
«REZONANCE»
Sumy State University Press

Реєстраційне свідоцтво СМ №020
Перший номер газети вийшов у світ 29.10.1991.

Обсяг – 3 друковані аркуші,
приведені до 8 полос формату А-3.

Адреса редакції: м.Суми, вул.Римського-Корсакова, 2,
корпус «Г», кімнати: 1108, 1110. Телефон 33-02-25

Шеф-редактор
Олена Ткаченко
Редактор
Василь Чубур
Відповідальний секретар
Володимир Садівничий

Автори фото:
Світлана Положий,
Михайло Тощев,
Анатолій Кравченко.